

Michal Dvořák

„Muchu chceme představit jako frajera, který ovlivňoval i dějiny“

Michal Dvořák je známý samozřejmě hlavně jako klávesista kapely Lucie. S tou by měl letos odehrát turné s orchestrem. Kromě toho však připravuje i festival filmové hudby Soundtrack Poděbrady, show Vivaldianno a nově dokončuje představení iMucha.

TEXT: VÁCLAV HNÁTEK, FOTO: ARCHIV MICHALA DVOŘÁKA

Na podzim by Lucie měla vyrazit na halové turné nazvané Lucie v opeře. Jak jste daleko s přípravami?

Covid naše aktivity brzdí, ale na tomhle turné makáme už vlastně rok. Jsem přesvědčený o tom, že s tímhle staronovým, ale z gruntu nově pojatým konceptem skutečně na podzim vyrazíme. Původně jsme ostatně mysleli, že turné po halách bude už loni na podzim, takže máme za sebou i generálky.

Lucie v opeře byl původně živý záznam koncertu s Českým národním symfonickým orchestrem z roku 2002. V čem tedy bude tohle turné jiné?

Bude to samozřejmě best of, ale zazní i písně z desky EvoLucie. Budeme mít nové aranže Kryštofa Marka a doprovázet nás bude Filharmonie Hradec Králové. A samozřejmě se snažíme o nové technologické vychytávky i na pódiu, jak je nám vlastní. Vyšívá na tom docela velký tým lidí, tak snad i scénografii zase posuneme o kus dál.

Loňský rok pro aktivního muzikanta, a navíc ještě pořadatele festivalu musel být opravdu šilný. Jak jste to zvládal?

Mám obrovské štěstí v neštěstí, že jsem na to zvyklý. Já jsem třicet let krizovým manažerem, protože v showbiznysu to tak chodí. Nedostatek peněz, času a nejrůznější změny řešíte pořád. I když tohle byl tedy kardinální problém, a nejen na Soundtracku, ale na všech frontách. A v případě Vivaldianna a iMuchy navíc celosvětově.

Festival filmové hudby Soundtrack Poděbrady se loni uskutečnil v nějaké osekáné variantě, že?

Aby ho vůbec šlo uskutečnit, tak byl celý zdarma. Zodpovědnost jsme převedli na lidi a jejich slušné chování a musím říct, že se chovali skvěle. Což nám hrozně pomohlo ve vnímání toho, proč ten festival děláme. Soundtrack rozhodně není podnikatelský záměr. Z lístků si na sebe nemůže vydělat, takže sháníme peníze, jak se dá, ale prostě máme rádi filmovou hudbu a chceme ji lidem ukazovat v jiných formátech a prostředích, než je běžné. Což se nám snad daří. A zrovna loni nás během dvou koncertů provázela obrovská průtrž mračen, a lidé přesto vydrželi, poseděli a na konci zatleskali.

Nicméně většina naplánovaného programu se přesouvá na letošní rok.

Kompletní program včetně bondovky Skyfall se odehraje letos. Platí i pozvání pro Daniela Craiga. Pozval jsem i Pierce Brosnana, se kterým spolupracuju na Vivaldiannu a Muchovi, takže bych si strašně přál, aby dorazili Bondové dva, čímž bychom trumfli všechny ostatní festivaly. (smích) To si samozřejmě dělám legraci. Ale Pierce jsem zažil ve studiu, to je strašně prima člověk. A podle všech informací je i Daniel Craig bezvadný chlap, takže by se mi to moc líbilo.

Mělo Vivaldianno během minulého roku nějak představení?

Hráli jsme v Letňanech, ze začátku taky za průtrže mračen.

S každým projektem jsme si loni aspoň trochu škrtli, ale bylo to tedy velmi symbolické. Ale je vidět, že se kultura nějakým způsobem dá dělat i za jiných než běžných podmínek.

Vivaldianno za deště by nemusel být špatný zážitek, ne? Provoz deště vám vytvoří další „plátno“, na které můžete promítat...

Počasi koncertům pod širým nebem vždycky dodává nový charakter. Je fakt, že když je Vivaldiho Bouře doprovázená opravdovými blesky, tak ta skladba získá úplně novou úroveň. A lidé věděli, že to je open air, tak si vzali pláštěnky a byli v pohodě.

Už byla zmínka o projektu iMucha. Proč si hudebník vybere ke zpracování životní příběh geniálního skladatele Antonia Vivaldiho, je asi celkem zřejmé. Ale co vás tak láká na Alfonsi Muchovi?

Ta show mě napadla v Soulu, kde jsme byli s Vivaldiannem a kvůli jet lagu jsem už čtvrtý den nemohl spát. Chodil jsem po městě a tam zrovna končila výstava Muchových plakátů. Vyšel k tomu obsáhlý katalog, ve kterém se kreslí manga, tedy asijských komiksů, vyznávali z obrovské lásky k Muchovi.

V čem to bude jiné než Vivaldianno?

Ten formát je trošku jiný. Od čistého koncertu doprovázeného obrazovým příběhem jsme se posunuli k sondě do díla a života Alfonse Muchy, ale očima mladého kreslíře komiksů z New Yorku. Zamiluje se do francouzské studentky dějin umění, která v Guggenheimově muzeu navštívila právě Muchovu výstavu. A díky těmhle dvěma mladým lidem poznáváme Muchovy osudy trochu jinak. Zůstává samozřejmě živá muzika, kterou jsem udělal já s Jirkou Janouchem, ale bude to spektakulárnější.

Kromě hudebníků jsme si do toho projektu pozvali i kluky a holky z tanečního souboru Dekkadancers.

Co všechno se pod hlavičkou iMucha nachází?

Jsou to tři pilíře. Multimediální show, která měla původně název Drawman, immersive exhibition Muchových děl a výstava jeho plakátů ze sbírky Ivana Lendla. Nakonec jsme to celé spojili pod název iMucha, protože to sdružuje jedno téma. Ve světě to bude fungovat jako docela dobrá triáda.

Jak si mám představit tu „imerzivní“ výstavu obrazů?

Je to nová forma prezentace výtvarných děl, která po celém světě sklízí obrovský úspěch. Třeba takhle zpracovanou výstavu Gustava Klimta v Paříži navštívily dva miliony lidí. Skvěle se dařilo filmu S láskou Vincent, který rozpohyboval olejomalby van Gogha. Mě

tyhle věci nadchly. Je to něco, jako když jde malý kluk poprvé v životě do lesa s baterkou. Ten prostor dostává úplně jiné dimenze. A ve spojení s hudbou, ruchy a promítáním na všechny stěny, podlahu a někdy i na strop jste najednou součástí těch obrazů. Proto je to imerzivní zážitek. Skutečně se do těch děl ponoříte.

To je tedy ten třetí pilíř. Výstava, byť posunutá výrazně dál. Jak moc bude propojená s vaší muchovskou show?

Měla by využívat jejich derivátů, protože si troufám říct, že jsme schopní ty obrazy zpracovat... ne snad zajímavěji, ale určitě jinak. Moc se na to těším. Paradoxně je o ten pilíř v téhle blbě

době největší zájem. Na takové výstavě se totiž dá dobře regulovat počet návštěvníků. Takže dřív, než bude show, kvůli které to celé vzniklo, by po světě mohla začít cestovat tahle výstava. Jednáme s Japonskem, Kanadou, se Spojenými státy, s Německem, Portugalskem... Jsou to zatím jen debaty, ale kdyby z toho vyšla jen polovina, tak ta immersive exhibition určitě bude. Hlavně se ale bavíme se Sergem Grimauxem a rádi bychom udělali už v květnu nebo červnu premiéru ve Foru Karlín.

Jak se má iMucha vlastně vyslovovat? S „i“ na začátku, nebo anglicky, „ajMucha“?
My tomu v češtině říkáme „iMucha“, ale

v cizině to bude samozřejmě „ajMucha“. U Vivaldianna to byl taky problém. Co to znamená? Vivaldi roku toho a toho... Latinsky ale už dneska umí málokdo. Teď se do názvu snažíme dostat tu transformaci, kterou jsme udělali. Že to není Mucha v pravém slova smyslu.

Kdy se show iMucha dočkáme?

Premiéra už měla být na podzim, teď máme další termín v O2 areně na květen, tak uvidíme, jak se bude vyvíjet situace. Uvažujeme, že bychom to teď i v prázdné hale aspoň natočili, což nám pomůže to líp prezentovat ve světě. Pořadatelé teď totiž moc nechápu, oč jde. Cirkus to není, taneční show taky ne. Tak promítáte film? To taky ne.

Co ještě letos doufáte, že zvládnete?

O Lucii v opeře už byla řeč, Soundtrack Poděbrady by se měl konat tradičně poslední víkend v srpnu. Vivaldianno to má těžké, protože cestovat po světě moc nejde, i když nějaké koncerty domluvené jsou. Po minulou verzi Reloaded jsme nainvestovali docela velké peníze do nové podoby projekcí, takže snad ji představíme. A teď se soustředujeme na dokončení Muchovy imerzivní výstavy, aby v červnu nebo červenci už bylo ve Foru Karlín na co koukat.

Konzervativní příznivci klasické hudby Vivaldianno často dost odmítali. Jste připravený na kritiku kunsthistoriků ohledně Muchy?

Sto procentně. A já to těm lidem ani nezalívám. Někdo je holt staromilec a rád konzumuje ty věci tak, jak k tomu byly určené, to je v pořádku. Já zase chtěl Vivaldiho zprostředkovat mladším generacím, které ho v původním tvaru prostě nepřežvákají. A o něco podobného se snažíme u Muchy. Chceme ukázat, že to nebyl jen nějaký kreslíř plakátů, ale frajer, který ovlivňoval i dějiny Československa. Byl nápaditý a hrozně pracovitý. Málokdo z nás si dovede představit, že by makal dvanáct šestnáct hodin denně. Nebo že by měl vize k pozvednutí národa na evropskou úroveň. A to Mucha splňoval, a proto si myslím, že je potřeba takové lidi ukazovat. ☒